

תת"ע 7124/08/18 - מדינת ישראל נגד עומרי חורש

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7124-08-18 מדינת ישראל נ' עומרי חורש
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומרי חורש

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא -

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה של חציית צומת כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דולק אור אדום, זאת בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 21.12.17 נהג הנאשם רכב פרטי בצומת הרחובות בן צבי, שמריהו לויין בעיר באר שבע עת חצה צומת זה כאשר מופע הרמזור בכיוונו היה אדום.

תגובתו הראשונית של הנאשם לשוטרים בזירה עצמה הייתה: "האמת שראיתי אור צהוב וניסיתי להספיק. תגובה משנית: שיהיה לכם יום טוב".

בבית המשפט, בישיבת ההקראה, הסכים הנאשם לנכונות כל הפרטים שבכתב האישום למעט הטענה כי חצה צומת כאשר אור אדום דרק ברמזור. לטענתו חציית הצומת הייתה כאשר אור צהוב דלק ברמזור.

מטעם התביעה העידו: השוטר נדב בוטבול מימת"א ערבה (להלן - ע.ת/1); סמ"ר אבישי יצחק טויל מתנדב ית"מ (להלן - ע.ת/2). מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו.

תקציר פרשת התביעה:

ע.ת/1: הוגשו מטעמו: דו"ח על נסיבותיו (ת/1); מזכר מיום 21.12.17 (ת/2).

עד זה תיאר את האירוע באופן הבא: "...אני עמדתי סטטי בתוך ניידת לבנה, אני הבחנתי ברכב של חורש יוצא מתחנה מרכזית בצומת רחובות בן צבי שמריהו, כאשר אני מבחין ברמזור הקרוב והרחוק לכיוון נסיעתו בצבע אדום. והבחנתי ברכב חוצה את הצומת, התחלתי בנסיעה אחריו, הגיע בודד בצומת, לא היו רכבים נוספים". (פרוטוקול מיום 09.12.18 עמוד 3 שורות 15-20).

בהמשך עדותו ציין העד כי הנאשם ביקש ממנו להמתין עם רישום הדו"ח וביקש ממנו לדבר עם אביו שהוא מתנדב וותיק במשטרה, אך העד סירב. לאחר רישום הדו"ח ביקש העד למסור הדו"ח לנאשם, אך הנאשם עיכב אותו בפעולה זו מאחר והמתין להוראות מאביו האם לקחת את הדו"ח או לא. בסופו של דבר החליט הנאשם לקחת הדוח מידי השוטר.

בחקירתו הנגדית מסר העד כי אינו זוכר היכן עמד בזמן העבירה.

כמו כן, לא ידע לענות לשאלת הנאשם כמה זמן האור האדום דלק בצומת כאשר חצה הנאשם את הצומת באדום.

לשאלת הנאשם - איך היה קשר עין איתי אם היו 2 פניות שביצעתי אחרי הצומת הזה אם באותו זמן אתה היית עסוק בלבדוק את סדר הפאזות? השיב העד: "**הבדיקה נעשית לפני שמתחילים את האכיפה באותה הצומת, הבדיקה נעשית טרם האכיפה במקום, ולכן לא הייתה בעיה לשמור על קשר עין. קל וחומר כאשר הצומת מואר**" (פרוטוקול מיום 9.12.18 עמוד 4 שורות 18-21).

העד לא זכר את הצומת ונתיביה ולא זכר אם היה שטח הפרדה בנוי או תמרורי הוריה על הרמזורים. כמו כן, לא לציין בדו"ח מה היה מזג האוויר ביום העבירה.

בת/1 - ציין עורך הדו"ח: ".....הנאשם הגיע בודד וחצה באדום מיד התחלתי בנסיעה אחריו תוך שמירת קשר עין רציף עד לעצירה מוחלטת. נהג לבדו ברכב, צומת מואר".

בת/2 - הוסיף עורך הדו"ח פרטים כגון: "**הרמזור במקום תקין, הקרוב והרחוק, המתנתי זמן מה לוודא שהפאזות ברמזור תקינות. קשר עין רצוף עד לעצירה מוחלטת**".

ע.ת/2: הוגש מטעמו מזכר מיום 21.12.17 (ת/3).

העד ציין כי המזכר שערך משקף את שראה.

ת/3 משקף עדות לפיה עד זה ראה את הנאשם חוצה צומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור אדום מלא.

".....כאשר אני עומד ברמזור אדום ואני שרואה רכב מסוג הונדה אשר הרמזור בנתיב נסיעתו התחלף לאדום והוא חצה את הצומת הגיע מרחוב בן צבי לרחוב שמריהו לזמן כאשר הוא נכנס לצומת היה אדום מלא וגם ביציאה מהצומת היה אדום. הנהג המשיך בנסיעה פראית סימנתי לנהג לעצור. הנהג בתגובתו אני מצטער ראיתי את הצהוב ולחצתי על הגז ראיתי שנכנסתי באדום ויצאתי באדום אני מצטער אין לי דוחות אבא שלי מתנדב הרבה שנים במשטרה" .

לשאלות הנאשם בחקירה נגדית : כמה זמן דלק אור אדום בצומת בזמן שאני נכנסתי? השיב העד: **"אני לא יושב עם טיימר, אני לא יכול להגיד במדויק"** (פרוטוקול מיום 05.03.19 עמוד 9 שורות 20-21).

כשנשאל העד איפה הייתה הניידת בזמן שהנאשם נכנס לצומת? השיב- **"אתה הגעת מבן צבי לשמריהו לזמן. אנחנו עמדנו באותו רמזור בכיוון בן צבי לכיוון רגר הגב של הניידת לכיוון ביקור רופא בסמוך לתחנת הדלק. אתה הגעת מצד שמאל שלי, הרמזור נמוך וראיתי את הרמזור בזמן שחלפת בצומת. אתה עברת משמאל לימין.** (פרוטוקול מיום 05.03.19 עמוד 9 שורות 23-25).

לשאלת הנאשם - מדוע לא צוין בדו"ח איפה עמדת? השיב העד: **"מפנה לשורה שנייה ושלישית. אני מציין שאני ביצחק בן צבי"** (פרוטוקול מיום 05.03.19 עמוד 9 שורות 26-27).

לשאלה - יש תמרור הוריה בצומת? השיב העד כי יש רמזור בצומת.

לשאלה - אם יש קו עצירה בצומת? השיב העד כי יש קו עצירה בנתיב נסיעת הנאשם.

ביחס לשאלת שמירת קשר העין עם הנאשם בזמן האירוע, מסר העד כי ברגע שחצה הנאשם באור אדום, הפעיל כחולים ונסע אחריו.

לשאלת הנאשם באשר לבדיקה שאחרי העבירה את הצומת? השיב העד: **"אני הייתי עם הפנים לרגר, ראיתי אותך עובר באדום, נסעתי אחריו תוך הפעלת כחולים, הוא נעצר בצד. לאחר רישום הדו"ח אנחנו ביצענו סריקה של הצומת לראות שהוא תקין"** (פרוטוקול מיום 05.03.19 עמוד 10 שורות 12-14).

תקציר פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

הנאשם מסר בעדותו בבית המשפט, כי יצא מכיוון התחנה המרכזית לכיוון הצומת ובנסיעה הרמזור הפך לכתום, לא היה הבהוב בירוק ולטענתו נכנס לצומת כאשר הרמזור היה צהוב.

לשאלה האם הרמזור הבהב? השיב הנאשם בשלילה וכי היה מעבר מירוק רציף לצהוב.

כאשר עומת הנאשם בחקירה נגדית עם הטענה לפיה הודה בפני השוטר כי עבר את הצומת כאשר אור אדום דלק בכיוון נסיעתו השיב: **"אני מסכים עם מה שאמרתי בעדות וזו גם העדות שנתתי לו"** (פרוטוקול מיום 05.03.19 עמוד 12 שורות 4-6).

לשאלה - אז השוטרים אומרים שראו אותך חוצה באדום, שמרו איתך על קשר עין, הודית בעבירה בפניהם וביקשת שידברו עם אבא שלך. בהכל הם טועים? השיב הנאשם: "לא בהכל, רק במספר דברים."

לשאלה באיזה מרחק היה הוא מהצומת כאשר ראה צהוב? השיב הנאשם **"4 מטרים אולי פחות"**

לשאלה מתי לראשונה ראה אור צהוב? השיב הנאשם: **"כאשר הוא התחלף"**.

הנאשם מסר כי נסע במהירות 50 קמ"ש כאשר ראה אור צהוב וכדי להספיק לחצות את הצומת, לחץ על דוושת הגז כדי להגיע למהירות 55 קמ"ש. כאשר טען בפניו התובע כי בעדות זו הוא מעיד כי נסע מעל המותר, שינה מיד גרסתו וטען כי נסע 30 קמ"ש או 40 קמ"ש כאשר ראה אור צהוב.

דין והכרעת הדין -

עדויות של ע.ת. 1 נמצאה על ידי אמינה לחלוטין אם כי נעדרת מספר פרטים אותן נכון וראוי היה לציין במזכרים שכתב.

עדויות של ע.ת. 1 הייתה נעדרת כל סתירות מהותיות פנימיות וביחס לתיאור העבירה עצמה - חציית הצומת על ידי הנאשם כאשר אור אדום דולק ברמזור שבכיוון נסיעתו, המדובר בעדות ברורה וחד משמעית.

יתכן ועדות זו שנעדרה פרטים מדויקים באשר למיקום השוטר בזמן ביצוע העבירה לא הייתה מספיקה כדי לבסס את האישום המיוחס מעבר לכל ספק סביר, אך עדות זו נתמכה בעדות נוספת ומשלימה של ע.ת. 2 בה ניתנו באופן ברור ואמין כל יתרת הפרטים החסרים להשלמת התמונה הראייתית בפרשה זו.

עד זה הגיש שני מזכרים מפורטים הכוללים תיאור ברור ומדויק של מהלך האירוע.

גם בחקירתו הנגדית לא מצאתי כל סימן לאי אמירת אמת ואני קובע כי עדות זו כמו עדותו של ע.ת 1 היא עדות אמינה לחלוטין.

שני השוטרים מתארים אירוע המתרחש לנגד עיניהם כאשר הנאשם חולף צומת ובהתאם לעדותם עושה הוא פעולה זו כאשר אור אדום דולק בכיוון נסיעתו.

הנאשם אשר מעוכב על ידם, מודה בתגובתו הראשונה (שתועדה) כי האיץ את מהירותו כדי לעבור את הצומת בחסות האור הצהוב שדלק, ומודה כי נכנס ויצא כאשר האור היה כבר אדום.

בשלב זה יוצר הנאשם קשר עם אביו, ומסביר כי המדובר במתנדב משטרה ותיק, שני השוטרים מסרבים לשוחח עם אביו של הנאשם (ויש לציין התנהלות זו של השוטרים לשבח) ומוסרים לנאשם את הדוח שנרשם לו.

עמדתו של הנאשם בבית המשפט לפיה חצה את הצומת ב"אור צהוב" היא עדות כבושה הסותרת את תגובתו לאישום ואת עדותו בפני.

בית המשפט לא קיבל כל הסבר ממשי מהנאשם לשינוי התגובה שלו בבית המשפט, כך גם לא ניתן כל הסבר לשינוי הגרסה בנושא מהירותו עת התקרב לצומת.

אדגיש, כי הנאשם אינו חולק על התיאור העובדתי שלו ושל השוטרים כי רכבו היה בודד בנתיבו וכי לא נסעו לפניו או אחריו רכבים אחרים. בנסיבות אלה ובהתאם לחוק, חציית צומת כאשר דולק אור צהוב ברמזור היא עבירה זהה על תקנה 22(א) כפי שהנאשם הנאשם בכתב האישום, כך שגם לפי גרסת הנאשם הוא ביצע עבירה על תקנה 22(א) בתקנות התעבורה עת חצה הצומת.

למעשה אין בפרשה זו מחלוקת האם הנאשם ביצע עבירה, ונקודת המחלוקת היחידה היא בשאלה עובדתית האם החצייה של הצומת הייתה באור אדום או צהוב (כאשר שתי הפעולות הן עבירה על תקנה 22(א)).

אני קובע כי המדינה בפרשה זו הוכיחה את הנטען על ידה מעבר לכל ספק סביר.

עדות שני השוטרים הייתה אמינה, מדויקת ומתועדת כנדרש, בעוד משקלה של עדות ע.ת 2 הכריע את רף הראיות הנדרש אל מעבר לכל ספק סביר.

יתכן והנאשם היה עסוק במהלך האירוע במעבר מהיר של הצומת ולכן לא שם ליבו כי הרמזור הפך מצהוב לאדום עת החל לחצות הצומת, אך שוטרים שהיו נייחים, ראו עבירה זו בצוותא באופן ברור לנגד עיניהם, ואין לי אלא לקבל את עדותם באופן מלא ואמין.

אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.